

[Sønderup.]

faaet det Indtryk, at man fra konservativ Side var indstillet paa, at man, netop som vi, havde til Formaal og vilde prøve paa at faa en rimeligere Spændvidde mellem Indtjening og Understøttelse. Jeg maa beklage, at det synes, som om det ærede Medlem ikke mere findes paa denne Linie.

Jeg forstaaer ikke, naar det ærede Medlem Hr. Lynnerup Nielsen nu vil give det Udseende af, at han skulde være saa socialt indstillet, at han kan protestere imod, at vi foretager en vis Sondring mellem de Sætsler, hvorefter Forsørgere og Ikke-Forsørgere skal have Understøttelse. Han protesterer imod den Opdeling, som Lovforslaget tager Sigte paa, og det har jeg lidt vanskeligt ved at forstaa.

Jeg har ogsaa lidt vanskeligt ved at forstaa, at det ærede Medlem saa stærkt kritiserer, at de arbejdsfordeltes Vilkaar i Henhold til dette Lovforslag gennemgaar en Ændring. Jeg synes dog, vi maa forstaa alle sammen, at de, som er arbejdsløse hele Tiden, er daarligere stillet end dem, der kommer paa Arbejdsfordeling. Derfor synes jeg ikke, der er noget urimeligt i at prøve paa at foretage en à jour-Føring af det indbyrdes Forhold.

Saa var der den gamle Paastand om, at vi med vort Lovforslag havde til Formaal at ødelægge den sociale Lovgivning. Det er en Paastand, der gentages saa ofte, men der er intet Hold i den. Naar Forholdet er det, at man kommer med et Lovforslag, hvorefter Forsørgere kan faa $\frac{4}{5}$ af det, Arbejdsmarkedet betinger, saa skal der et godt Bryst til at paastaa, at det er Udtryk for Ødelæggelsestendenser.

Til sidst vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Størmosen. Han forsøgte at give det Udseende af, at den Holdning, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og jeg indtager i dette Spørgsmaal, var dikteret af, at vi som Bønder — saaledes forstod jeg det — havde en lidt snævrere Horisont end andre Mennesker. Det er ikke første Gang, man kommer ud for denne akademiske Betragtning. Jeg tror dog, det havde været lykkeligt, om det ærede Medlem og hans Parti havde haft lidt mere, om jeg saa maa sige, sundt Bondeinstinkt, end Tilfældet synes at være. Det er sjældent at træffe en saa himmelraabende Mangel paa Realitetssans og Forstaaelse af de virkelige Forhold, som man møder i det Parti, naar man fra den Side foreslaar, at man skal have lige meget, enten man er beskæftiget eller ikke. Jeg tror, at det var haardt tiltrængt at have

noget af den foragtede saakaldte Bondefornuft og Bondeinstinkt i den Forbindelse. Naar vi har talt om Arbejdsløshedsproblemet og her henvist til de Vilkaar, Landbruget havde, er det Udtryk for, at Landbruget er det Erhverv, vi har det bedste Kendskab til. Man kan ikke — og det er det, vi har villet henlede Opmærksomheden paa — opretholde en saadan Understøttelsespolitik og samtidig bevare Erhvervslivets Produktivitet.

Christmas Møller: Det fremgaar med al ønskelig Klarhed af den Forhandling, der har fundet Sted her i det høje Ting, at der paa en lang Række Omraader maa gives Underretning og Besked om, hvorledes det faktiske Forhold er. Jeg har ingen Oplysning om, saaledes som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen hævdede, at paa en Række af de Omraader, hvor der er Tale om Forbedringer, som jeg roste Socialministeren for, vil der blive meget faa, som kommer i Betragtning, og Arbejderne vilde altsaa i stor Udstrækning ikke have nogen Gavn af dem.

Jeg forstaaer paa den højtærede Arbejds- og Socialminister, at det er hans Mening i det Udvalg, som bliver nedsat, at give os Oplysning baade om Pris- og Lønningsforholdene, om Understøttelser gennem denne Periode og ogsaa om, hvor mange arbejdsløse af de forskellige Kategorier der er, set i Forhold til Lovforslaget.

Jeg har, da Lovforslaget blev fremsat af den højtærede Arbejds- og Socialminister paa den Maade, at det i visse Henseender rummede Forbedringer, givet Udtryk for, at jeg synes, man skulde prøve at tage den fremstrakte Haand, ogsaa fra Socialdemokratiets Side. Paa andre Omraader har jeg sagt, der var Forringelser, og navnlig har jeg fremhævet det uheldige i, at vi ikke kunde faa ordentlig Tid til at behandle Sagen. Jeg vil gerne sige til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at det er ingen Bebrejdelse mod ham, at han er kommet saa sent med Sagen, han kunde ikke komme hurtigere; det er en Kritik af den Dato, den forrige Regering satte ind, og dér maa den højtærede Arbejds- og Socialminister jo tage et vist Ansvar — det er maaske, naar det kommer til Stykket, ham, der egentlig fandt paa det i Partiet Venstre i sin Tid. Det ved jeg ikke noget om; men klart er det, at naar det er Venstre, som har et ganske særligt Ansvar for, at vi kommer i den Situation den 15. December, maa de ogsaa tage Konsekvensen deraf. Hvis vi ikke kan blive færdige, er det for mig en given Ting.